

чальники не можуть знайти інших способів вирішення проблем погашення заборгованості перед банком, як реалізація заставного майна.

Список літератури

1. Електронний ресурс: [Електр. ресурс]. <http://www.zalog-ipoteka.org.ua/>
2. *Гриньков, Д.* Заложные показания / Д. Гриньков // Бизнес. — № 30 (965), 25 июля 2011 г. — С. 40—43.

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

К. Є. Поліщук,
аспірант кафедри банківської справи,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

КРИТЕРІЇ ОПТИМАЛЬНОСТІ СИСТЕМИ КРЕДИТНОГО СКОРИНГУ

Скоринг є методом оцінки рівня ризику, який є результатом обробки різних даних кредитних історій, що прямо чи опосередковано впливають на рівень платіжної дисципліни. Основне призначення системи кредитного скорингу — аналіз, оцінка і рейтингування позичальників, а також підтримка прийняття кредитних рішень у банку. Основними завданнями ефективної системи кредитного скорингу є розробка скорингових моделей та побудова скорингової інфраструктури [1]. Скорингові моделі дозволяють автоматизувати процес оцінки якості позичальників і значно скоротити операційні витрати, тому важливого значення набуває обґрунтування критеріїв при їх побудові.

Кредитний скоринг має ряд функціональних можливостей, які роблять цю систему максимально ефективною.

Централізованість. Ефективна система кредитного скорингу повинна централізовано обслуговувати всі відділення банку, його філіали та інші віддалені точки, в яких надаються кредити. Це дозволяє ризик-менеджерам банку здійснювати якісний і повноцінний контроль як над діяльністю окремих співробітників, так і над всією кредитною політикою банку.

Побудова, редагування та оцінка адекватності скорингових моделей. У системі кредитного скорингу важлива можливість

розробки та впровадження скорингових моделей у найкоротші строки. Засобами системи необхідно створити різні моделі оцінки позичальників починаючи від простих бальних і закінчуючи кластерним аналізом, деревами рішень та нейромережами. Необхідно мати можливість оцінювати адекватність існуючих моделей і редагувати їх при необхідності.

Створення комплексних алгоритмів (стратегій) аналізу позичальників. Очевидно, що одних лише скорингових моделей недостатньо для прийняття рішень по деяким кредитним заявкам. Частина заявок поступає від позичальників, для яких застосування скорингових моделей не дасть однозначної відповіді. Ефективна система кредитного скорингу дозволяє створювати стратегії прийняття рішень, де оцінка за допомогою скорингової моделі є лише елементом єдиного циклу прийняття рішень щодо кредитної заявки.

Робота з інформацією із зовнішніх джерел. Оптимальна система в автоматичному режимі використовує «чорні списки», інформацію з кредитних бюро, бази даних банку та інші джерела інформації, що дозволяють ризик-менеджерам банку приймати найбільш об'єктивні рішення в стислі терміни.

Управління правилами кредитної політики. Система кредитного скорингу повинна давати можливість простого створення та управління правилами кредитної політики. Ризик-менеджери банку, задаючи правила кредитної політики, отримують можливість створювати систему розрахунку рейтингу позичальника, формулюючи умови, які можуть як збільшувати, так і зменшувати показники «якості» позичальника.

Рольове прийняття рішень. Якщо рішення по кредитній заявці неоднозначні, то скорингова система в автоматичному режимі повинна визначати, на розгляд якому спеціалісту і якого рівня повинна відправлятися та чи інша заявка. Рольовий розгляд заявок також прискорює й оптимізує процеси прийняття рішень за кредитом.

Налаштування інтерпретації скорингового рейтингу. Якісні системи кредитного скорингу мають можливість гнучкої інтерпретації скорингового рейтингу для кредитних спеціалістів. Система може видавати рекомендації, підказки і різного роду повідомлення, роблячи таким чином оцінку позичальника максимально об'єктивною і якісною. Правила формування такого виду повідомлень визначає кредитний департамент чи департамент ризик менеджменту.

Скорингова звітність. Необхідною властивістю функціонування системи кредитного скорингу є наявність скорингової звіт-

ності, тобто можливості здійснювати швидку і якісну оцінку динаміки зміни як стану кредитного рахунку окремого позичальника, так і кредитного портфеля в цілому. На основі скорингової звітності можна відслідкувати адекватність роботи як всієї системи кредитного скорингу, так і скорингових моделей і стратегій оцінки позичальників.

Оптимальна система кредитного скорингу повинна також бути масштабованою. Масштабованість скорингових рішень передбачає, що в умовах різкої зміни характеру завдань систему можна адаптувати до них шляхом додавання нових розрахункових ресурсів. Масштабованість досягається у випадку, коли функціональна частина системи незалежна від конкретного апаратного і програмного забезпечення платформи [2].

Отже, побудова оптимальної системи кредитного скорингу повинна відповідати описаним вище критеріям, що дає можливість автоматизувати процес оцінки якості позичальників і суттєво скоротити операційні витрати.

Список літератури

1. Коновалихин М. Ю., Сергиенко Д. О., Кулик В. В., Кремлева И. В. Подходы к построению скоринговых моделей // Управление финансовыми рисками. — 2007. — № 9. — С. 48—62.
2. Мирошниченко Ю. В. Системы кредитного скоринга — эффективный инструмент риск-менеджмента // Управление финансовыми рисками. — 2008. — № 4. — С. 324—336.

УДК 336. 225. 674: 330. 322

Н. І. Попова,

канд. екон. наук, доцент кафедри обліку, аналізу і аудиту,

Н. С. Анохіна

магістрант,

Донецький національний університет

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ У КОНТЕКСТІ АКТИВІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ НА ІНВЕСТИЦІЙНОМУ РИНКУ

У сучасних ринкових умовах важливими функціями банків є посередництво у формуванні інвестиційних ресурсів і їх капіталізація. З огляду на це, актуальною проблемою є спрямування руху